

Medlem, hvortil jeg sigter, mere end een Gang tilbage til at antyde, at det foreliggende Lovudkast nærmest skulde være fremkaldt ved Anskueller, Dpfordringer eller Duffer, der, som han udtrykte det, vare fremkomne fra „en vis Side“. Hvad han sigtede til ved denne „vis Side“, veed jeg ikke. Han betegnede det noget nærmere ved at sige, at det vilde være mærkeligt, om det skulde vise sig, at denne Side var den samme som den, fra hvem man gjentagne Gange har hørt Duffer om Nedsettelse af Rigsdagsmændenes Diæter, den samme Side, fra hvem Klager ere komne over Rigsdagens Langvarighed, Kostbarhed osv. Jeg maa gjentage, hvad jeg yttrede før, at det ikke er mig klart, hvad han sigtede til ved „denne Side“, men jeg skal tilføie, at jeg seier mig ikke ramt af hans Bemærkning, idet jeg, hvad Spørgsmaalet om Duffeligheden af Forandringer i disse Forhold angaar, paa flere Punkter kunde være tilbøielig til at slutte mig til det ærede Medlem. Jeg fremdrager imidlertid dette, fordi det er forekommet mig, at det ikke er nogen ret tilstedelig Maade at behandle en Sag paa, at forudsætte, at den er fremkommet ifølge uberettigede Dpfordringer fra en vis Side, som man ikke er istand til nærmere at betegne. Det ærede Medlem antydede ogsaa, at Lovforslaget muligvis kunde være fremkaldt ved Duffet om bedre at kunne styre Valgene i enkelte Kredse — saaledes kaldt det ærede Medlems Ytringer. I den Henseende vil jeg bemærke, at dersom det virkelig var denne Betragtning, hvorfra den høitærede Minister, der har forelagt Lovforslaget, var gaaet ud, saa havde Ministeren stillet sig — det tror jeg ikke vil kunne benegtes — paa et partist Standpunkt —; men det forekommer mig, at man ikke er berettiget til saaledes uden videre at forudsætte, at Regjeringen i en saadan Sag har stillet sig paa et partist Standpunkt. Jeg skal ikke komme ind paa Sagens Details, navnlig ikke ved denne første Behandling, men jeg tror, at en opmærksom Gjennemlæsning af Lovforslaget maa føre til den Erkjendelse, at det er høist vanskeligt at sige, om den Omfordeling af Valgfredsene, som bliver en Følge af Valgfredsenes Antalsforøgelse, vil føre til Resultater i den ene eller den anden Retning.

Det kan maasse være muligt, at det kan paavises, at Omfordelingen i enkelte Valgfredse kan føre til at gjøre et Valg mere usandsynligt, end det har været tidligere i en vis Retning, men til Gjengjæld tror jeg ikke, det skal være vanskeligt at paavise, at man kan gjøre noget Andet gjældende i andre Valgfredse. Det forekommer mig overalt, at man ikke behøver at søge efter nogen sær Bevegrund til, at dette Lovforslag er blevet fremlagt; Grunden er naturligvis at søge i Grundlovens § 32. Man kan mene, at denne Bestemmelse gjør det nødvendigt at foretage en Forandring i Valgloven, og man kan mene, at det ikke er nødvendigt at foretage den; men saa Meget synes det dog klart, at Alle maa indømme, at denne Grundlovsbestemmelse for Alvor maa fremkalde det Spørgsmaal, om det ikke er blevet nødvendigt at gjøre en Forandring i Valgloven. Fremdeles forekommer det mig, at man ikke uden ligefrem Ubillighed eller Uretfærdighed kan negte, at der er Dpfordring for Ministeren, der jo har den samme Forpligtelse som alle Andre, men ingenlunde i mindre Grad, til at værne om Grundloven, til at bringe et saadant Spørgsmaal frem til yderligere Behandling og Afgjørelse af Rigsdagen, naat det maa erkjendes, at det er et tvivlsomt Spørgsmaal. Og skulde nu Ministeren, hvad man dog maa tillade ham, have den Mening, at Grundloven fordrer en Forandring af Valgloven, saa bliver det jo en ligefrem Pligt for ham at komme frem med et Forslag. — Naar man da nu heretter spørger, hvorledes man skal stille sig overfor Forslaget vil jeg følge det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) i den Henseende, at jeg vil undersøge Sagen fra to Synspunkter, fra hvad der er nødvendigt, og fra hvad der er ønsket. Hvad det Sidste angaar, har jeg allerede hentydet til, at jeg i saa Henseende kunde være tilbøielig til tilbøielig at slutte mig til det ærede Medlem saavelsom til andre ærede Medlemmer af Thinget, der have udtalt sig for, at det var ønsket saa lidt som muligt, ialtfald for Diebliffet, at røre ved Valgloven. Ikke just fordi jeg vilde anse det for at være uheldigt, som det ærede Medlem for Svendborg Amts